

[Lizzie Lichtenberg]

det jo både en støtte til den syge og til omgivelserne, det drejer sig om. Det er vel dér, at vi mest står »bare«, hvis jeg må bruge det udtryk. Vi har netop ikke diskuteret døden nok i vor tid. Det er, som om industrialiseringen har gjort, at den for mange står som et – hvis jeg må bruge udtrykket – »teknisk uheld«. Vi er ikke beredt til at møde den, hvor den er, vi er ikke beredt til at møde den i vores egen stue.

Der ligger et stort arbejde foran os med hinanden og om vore holdninger til livets afslutning. Men vi kan også se, at der er mange kræfter i gang, både forskningsmæssigt og plejemæssigt, og der er også mange befolkningsgrupper, der diskuterer disse ting. Jeg tror, man skal have støtten fra hinanden, for at man kan påtage sig det arbejde og den glæde, det er at kunne pleje et plejekrævende familiemedlem i eget hjem, for at man sammen kan gennemleve den sorg og den krise, det jo ender med.

For vi må jo ikke være blinde for, at det er det, man lægger op til. Som vore forfædre har kunnet gøre det, skulle vi også i vores moderne civilisation kunne gennemleve det, og det var grunden til mine bemærkninger om, at hvis folkettinget skal pålægge regeringen en lovgivning, så skal vi gennemtænke konsekvenserne og vores formulering og de opgaver virkelig meget i udvalget.

Jeg vil glæde mig til det arbejde, for det skal være et grundigt udvalgsarbejde, men det er rigtigt at gå i gang med at se på det.

Thor Pedersen (V):

Tanken om at forbedre mulighederne for at pleje alvorligt syge i eget hjem er efter venstres mening rigtig og bør løbende være genstand for debat.

Jeg ønsker allerede her at fremhæve, at vi hilser med tilfredshed, at forslaget taler om begrebet »alvorligt syge« og ikke primært alene om den gruppe, man kan sige er døende, for vi har en stor aversion mod, at man med begrebet »alvorligt syge« skulle mene »døende«. Der kunne i det begreb så ligge, at det er en eller anden dødsdom, man fælder over en syg, og det tjener vel ikke noget formål hverken for familien eller den syge selv.

Der er dog mange problemer forbundet med dette forslag. Men det betyder ikke, at

vi ikke skal forsøge at løse dem. Det er i sig selv en spændende og stor opgave.

Der skal være mulighed for at gennemføre en pleje i eget hjem på rimelige vilkår, men vi må samtidig sikre, at vi ikke derved lægger et pres på familien for at påtage sig denne pleje. Det kan måske være svært for en familie at sige nej til en syg, der ønsker at blive plejet i eget hjem, uanset om familien ikke finder sig kvalificeret til at påtage sig opgaven.

Det er nævnt i bemærkningerne i forslaget, at der i dag i kommunerne findes et varieret tilbud til syge og plejekrævende patienter, ligesom økonomisk hjælp til den, der påtager sig en plejeopgave, i dag kan ydes efter bistandsloven. Disse tilskud bør udbygges, også efter de retningslinjer, der er indeholdt i beslutningsforslaget.

Det er efter venstres mening principielt rigtigt at give bedre mulighed for det private engagement og ansvar. Dermed får vi også et større samspil på det sundhedspolitiske område med bedre mulighed for alternativ pleje efter den syges eget ønske, og det er vel i virkeligheden det vigtigste i denne sag overhovedet: at tilgodese den syges eget ønske. Det er et tema, vi har diskuteret meget i venstre.

Der bør være mulighed for at indgå aftaler om en tidsbegrænset orlov mellem den enkelte og vedkommendes arbejdsgiver. Det er vigtigt, det sker lokalt, da det også for en virksomhed kan være forbundet med store besværligheder at undvære en medarbejder i en længere periode af ukendt varighed.

I venstre ser vi gerne, at arbejdsmarkedets parter prøver at finde frem til sådanne bedre muligheder for at give en orlov af den omtalte art. Mere fleksibilitet på arbejdsmarkedet vil være en hjælp.

Det er også vigtigt at fremhæve, at der i hele denne problemstilling ligger en række etiske og følelsesmæssige problemer, som det kræver omtanke og forsigtighed at løse, og vi må også her erkende, at vi mangler erfaringer på området. Vi ser frem til resultaterne af de forsøgsinitiativer, der er i gang i øjeblikket. Jeg tænker her på frikommuneforsøget i Næstved og forsøget med den såkaldte terminalplejeordning.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at venstre er meget positiv bl.a. over for ideen med,